

‘Hè, kunnen we wéér gaan dweilen’

BINGELRADE
DOOR EVELYN DE WAAL

„Het is een vorm van stress”, geeft Jo Essers van nummer 33 toe. „Vooral bij onweer kijk ik vaak uit het raam. Je ziet de plassen op straat ontstaan. Dan weet je: als het nu niet stopt, kunnen we weer gaan dweilen. Soms heb je mazzel, soms staat het water een halve meter hoog.”

Essers woont vijftien jaar in de Eindstraat in Bingelrade. Hij heeft de pech dat zijn huis op het diepste punt van de straat staat. Regenwater van de daken en uit de omliggende akkers loopt allemaal naar zijn voordeur toe.

De gemeente Onderbanken heeft vorig jaar twee extra putten aangelegd in de hoop hiermee het probleem eenvoudig op te lossen. Voor normale buien is dat afdoende, maar bij een flinke plensbui of langdurige regenval kan het riool de wassertoevoer gewoonweg niet aan.

Het gevolg is een enorme plas met deels regenwater en deels vuil rioolwater. Via de ontluuchtingsgaten aan de straatkant en over de drempel van de toegang op de binnenplaats, loopt dat bij Essers vervolgens de kelder in.

„Sinds ik hier woon heeft deze kelder van drie meter diep al vier keer helemaal tot aan de

Vijf keer per jaar de kelder onder water. Een aantal bewoners van de Eindstraat in Bingelrade kijkt bij elke regenbui wantrouwig naar buiten. Gaat het riool het dit keer redden of niet? De gemeente Onderbanken zoekt naarstig naar een oplossing.



Als het hard regent, verandert de Eindstraat in Bingelrade in een zwembad. foto Jo Essers

rand toe vol gestaan”, zegt Essers, terwijl hij de trap afloopt de mufte, lege ruimte in. In de hoek staat een waterpomp die automatisch aanspringt als er water in de kelder loopt. „Voorheen stond hier nog een koelkast, maar nu kunnen we de ruimte eigenlijk nergens meer

voor gebruiken.”

Het probleem treft ongeveer tien huizen op het laatste stuk van de Eindstraat. Terugbladerend in het foto-album blijkt dat met name zomerbuien de boosdoeners zijn. Bijna identiek zijn de foto's van een halve meter water voor de deur in ju-

ni 2005, juli 2002 en juni 1998. Auto's tot aan de bumper in het water, lieslaarzen aan om het huis te bereiken, grint uit de voortuinen volledig weggespoeld.

Geluk bij een ongeluk is dat de meeste woningen bijna een halve meter hoger liggen dan het

wegdek. De schade blijft daarom beperkt tot tuinen en kelders.

Volgens Essers, zelf werkzaam in de civiele techniek, is het probleem de laatste jaren alleen maar erger geworden. Hij ziet de oorzaak in de toegenomen bebouwing in het dorp, dat allemaal op hetzelfde riool is aangesloten, en in het feit dat het de laatste jaren vaker, hard regent.

De gemeente neemt het probleem hoog op. Ze is bezig met een zogeheten atkoppelingsonderzoek, waarbij berekend wordt hoeveel de capaciteit van het riool uitgebreid moet worden en op welke manier dat kan.

Wethouder Dick Cremers denkt aan het regenwater uit heel Bingelrade apart opvangen en dan met een buis naar de nieuwe waterbuffer in Etzenrade leiden. Ook bekijkt de gemeente of er infiltratierielen aangelegd moeten worden.

Het rapport is volgens Cremers over een maand klaar. Het onderzoek wordt betaald uit het rioolfonds.

Over hoeveel de uitvoering daadwerkelijk gaat kosten, is nog niets bekend, maar dat is van ondergeschikt belang, zo laat de wethouder doorschemeren: „We moeten er in ieder geval voor zorgen dat de mensen in de Eindstraat de voeten droog houden.”